

Arrest

nr. 72 419 van 21 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 21 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 23 augustus 2011, verklaart er zich op 24 augustus 2011 vluchteling.

1.2. Op 9 november 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 9 november 2011 naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanese afkomstig uit Veliki Trnovc (gemeente Bujanovc). U hebt de Servische nationaliteit. Van 2000 tot 2001 verbleven u en uw echtgenoot L. J. in Turkije. Jullie hadden er geen officieel verblijfsstatuut en keerden naar Servië terug. Tijdens het gewapende conflict in Zuid-Servië was uw echtgenoot actief voor het UÇPMB (Bevrijdingsleger van Preshevë, Medvegje en Bujanovc). U weet niet welke functie hij in het leger had. Na de oorlog werkte u als poetsvrouw in de lagere school van Bujanovc. Vanaf 2005-2006 werd uw echtgenoot gezocht door de Servische politie omwille van zijn verleden bij het UÇPMB. Uw echtgenoot besloot daarop onder te duiken. Soms verbleef hij wel eens twee à drie nachten thuis. Om de twee à drie maanden kwamen politieagenten langs om uw echtgenoot te zoeken. U kon de agenten niet vertellen waar hij verbleef. Er werd geen officieel arrestatiebevel afgeleverd. U kreeg veel stress van de situatie en besloot het land te verlaten. Op 13 augustus 2011 vluchtte u samen met uw echtgenoot en kinderen legaal van Servië naar Hongarije. Uw echtgenoot keerde een dag later terug van Hongarije naar Servië. Op 23 augustus 2011 vertrok u vanuit Hongarije met de bus naar België. Op 24 augustus 2011 vroeg u hier asiel aan. U bent in het bezit van het paspoort van uzelf en uw kinderen (allen afgeleverd op 8 april 2010 in Vranje), uw identiteitskaart (afgeleverd op 27 juni 2009), een arbeidscontract en een attest van de veteranenorganisatie van het UÇPMB (d.d. 11 juli 2011) ter staving van het voormalig UÇPMB-lidmaatschap van uw echtgenoot.

B. Motivering

Ik stel vast dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat u Servië verlaten heeft omdat de Servische autoriteiten uw echtgenoot zouden zoeken omwille van zijn voormalig lidmaatschap van het UÇPMB (CGVS, p. 7). Regelmatig kwamen politieagenten vragen waar uw ondergedoken echtgenoot zich bevond. Hierdoor kreeg u stress (CGVS, p. 7-8). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid van uw vrees door verschillende elementen ernstig ondermijnd wordt. U stelde dat u samen met uw echtgenoot en kinderen een paspoort verkreeg van de Servische autoriteiten (CGVS, p. 5). Uw paspoort werd afgeleverd op 8 april 2010 in Bujanovc. Bovendien kon uw echtgenoot legaal de grens met Hongarije oversteken (CGVS, p. 6). Uw verklaring dat het paspoort werd afgeleverd door Albanezen werkzaam bij de bevoegde instantie in Bujanovc is in dit verband weinig afdoende (CGVS, p. 11). Enerzijds beweerde u dat uw echtgenoot de afgelopen jaren ondergedoken leefde, omdat hij gezocht wordt door de Servische autoriteiten (CGVS, p. 7). Anderzijds richtte hij zich tot diezelfde Servische autoriteiten om een paspoort aan te vragen en verkreeg hij bovendien probleemloos dit in Vranje afgeleverde document (CGVS, p. 3). Nadat jullie Servië samen legaal ontvlucht waren, keerde uw echtgenoot na één dag al terug naar Servië (CGVS, p. 3). Over de reden van zijn terugkeer gaf hij geen gedetailleerde informatie (CGVS, p. 4). Dat uw echtgenoot ondanks zijn door u beweerde problemen met de Servische autoriteiten een paspoort aanvroeg, dat hij geen bescherming zocht in Hongarije of België en bovendien naar Servië terugkeerde, is een houding die volledig haaks staat op het koesteren van een daadwerkelijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit ondermijnt fundamenteel de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees. Dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat uw echtgenoot vanwege zijn lidmaatschap van het UÇPMB door de Servische autoriteiten gezocht wordt, blijkt tevens uit het feit dat het hoogst merkwaardig dat u niet eens wist welke functie of rol uw echtgenoot in het UÇPMB-leger had (CGVS, p. 8). Dit blijkt voorts uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal in dit verband beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Hieruit blijkt dat **geen enkele ex-strijder van het UÇPMB veroordeeld werd louter en alleen omwille van zijn activiteiten voor het UÇPMB**. De amnestieregeling, die u zelf niet kent (CGVS, p. 8), is van toepassing op alle burgers die verdacht worden van of zich schuldig gemaakt hebben aan criminele handelingen of terrorisme op het territorium van Preshevë, Medvegje en Bujanovc in de periode van 1 januari 1999 tot 31 mei 2001. De ex-UÇPMB-leden die wel werden vervolgd in de periode na de afkondiging van de amnestie werden beschuldigd van gemeenrechtelijke feiten. Arrestaties van ex-UÇPMB-strijders de laatste jaren hebben altijd geleid tot gerechtelijke vervolging. Hoewel de Servische gendarmerie inderdaad is overgegaan tot de arrestatie van tien Albanezen in december 2008 en twee anderen in april 2009, zijn deze personen, in tegenstelling tot wat u beweerde (CGVS, p. 9), wel degelijk opgepakt op verdenking van gemeenrechtelijke feiten, meer bepaald voor de eerste groep moorden, ontvoeringen en verkrachtingen die ze gepleegd zouden hebben en Gijlan (republiek Kosovo) tijdens het gewapende conflict in Kosovo in 1998-1999. De tweede groep wordt verdacht van smokkel en illegale grensoverschrijding. Uit bovengenoemde informatie blijkt duidelijk dat deze interventies van de Servische autoriteiten kaderen in de bestrijding van de criminaliteit en niet in de context van de repressie van vroegere aanhangers van het UÇPMB. De feiten waarvan de gearresteerde personen verdacht worden, vallen niet onder de amnestieregeling. In het licht van deze elementen blijkt bijgevolg

dat er geen enkele overeenkomst kan worden geconstateerd tussen die arrestaties en de situatie van uw echtgenoot. Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt er bijgevolg toe te besluiten dat u geenszins aannemelijk gemaakt heeft dat uw echtgenoot louter en alleen omwille van zijn voormalig UCPMB-engagement door de Servische autoriteiten gezocht zou worden. De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw identiteitsdocumenten, de identiteitsdocumenten van uw kinderen en uw arbeidscontract bevestigen uw identiteit en nationaliteit, de identiteit en nationaliteit van uw kinderen en het feit dat u in Servië werkte. Dit staat hier niet ter discussie. Aan het feit dat uw echtgenoot lid was van het UCPMB, wordt ook niet meteen getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoekster meent dat zij als vluchteling dient te worden erkend omdat zij gezocht wordt door de Servische autoriteiten omwille van haar nationaliteit omdat haar man lid was van het UCPMB. Weliswaar is er door de Servische regering amnestie verleend voor het zuivere lidmaatschap van het UCPMB, maar niet voor de acties van het UCPMB die zich manifesteren zoals elk leger (moorden, ontvoeringen, ...) zodat deze amnestie veelal dode letter blijft. Zij kan geen beroep doen op de bescherming van haar land, vermits het juist de Servische politiediensten zijn die de ex-militairen van het UCPMB vervolgen.

In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van artikel 2 en artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. Verzoekster stelt dat zij door de bestreden beslissing zal worden teruggestuurd naar haar thuisland waar haar leven wordt bedreigd en waar zij vreest voor foltering en omwille van het feit dat zij de echtgenote is van een ex militair van het UCPMB en dat de amnestiewetgeving in de praktijk niet wordt toegepast.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.3. Wat betreft de opgeworpen schending van de artikelen 2 en 3 EVRM wordt het volgende opgemerkt. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemmen de artikelen de artikelen 2 en 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a en 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.4. De asielaanvraag van verzoekster is afgewezen op grond van de vaststelling dat de geloofwaardigheid van verzoeksters vrees fundamenteel ondermijnd wordt doordat (i) verzoekster en haar echtgenoot en kinderen zonder problemen een paspoort afgeleverd kregen door de Servische autoriteiten; (ii) verzoeksters echtgenoot en verzoekster legaal de grens met Hongarije konden oversteken; (iii) verzoeksters echtgenoot, nadat ze samen legaal Servië ontvlucht waren, na één dag al terugkeerde naar Servië en geen bescherming zocht in Hongarije of België. Verzoekster legde bovendien zeer vage verklaringen af over de activiteiten van haar echtgenoot; zij wist niet eens welke functie of rol haar echtgenoot had in het UCPMB-leger. Terecht kon de bestreden beslissing dan ook

besluiten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekster beweringen dat haar echtgenoot vanwege zijn lidmaatschap van het UCPMB door de Servische autoriteiten gezocht zou worden. Verzoekster weerlegt deze motieven op geen enkele wijze, noch brengt zij enig argument of element ter verklaring aan. Deze motieven blijven bijgevolg onverminderd gehandhaafd. Verzoekster toont derhalve niet aan vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin te vrezen.

2.5. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus kan worden vastgesteld dat verzoekster zich beroept op dezelfde feiten als deze van haar asielaanvraag. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus, is het duidelijk dat zoals voor iedere vorm van internationale bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Aan verzoekster kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a en b, van de voormelde wet van 15 december 1980 niet worden toegekend. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit zou blijken dat de situatie in Servië van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER